

Нами был проведен анализ методов оценки финансовых рисков на различных этапах внешнеэкономических отношений. Это позволяет с наибольшей точностью произвести их экономическую оценку влияния на конечный финансовый результат. Предприятию позволит снизить воздействие возникающих рисков - учет, контроль и своевременное принятие решений.

Список использованной литературы:

- 1) Закон Украины «О страховании», ст. № 8
- 2) Уколов А. И., Оценка рисков: Учебник / А. И. Уколов. – 2-е изд. стер. – М.; Берлин: Директ-Медиа, 2018. – 626 с.
- 3) Тепман, Л. Н. Управление инвестиционными рисками: Учебное пособие / Л. Н. Тепман, Н. Д. Эриашвили. – М. : ЮНИТИ, 2016. – 215 с.

РИЗИКИ СИСТЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ЗАСТОСУВАННЯ МСФЗ

Комар Р. О. ст. викл., Мозгова А. О., студ., Харківський Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського «ХАІ»

Вимоги до організації системи бухгалтерського обліку на підприємстві, в умовах застосування МСФЗ, зумовили зміни в процесі формування облікової інформації і, як наслідок, зміни у підходах до роботи бухгалтера [1].

Форми і методи в процесі відображення інформації про діяльність компанії у бухгалтерському обліку і звітності зумовила можливість широкого застосування професійного судження, на характер якого впливають рівень професійної освіти бухгалтера, періодичність підвищення кваліфікації, дотримання професійних етичних норм тощо. Виходячи із цього, застосування професійного судження зумовлює виникнення нових ризиків системи бухгалтерського обліку та звітності.

За останні півстоліття людство доклало дуже багато зусиль для вивчення поняття «ризик», їх видів та методів управління ними, особливо в процесі здійснення підприємницької діяльності суб'єктами господарювання.

Хоча суспільство досягло значних успіхів у вивченні природи ризиків, залишається дуже багато невирішених завдань щодо управління ризиками в сучасних умовах господарювання. Передусім це пов'язано зі зміною методів ведення бізнесу, активним використанням інформаційних технологій та засобів Інтернету, посиленням процесів світової глобалізації, збільшенням рівня конкуренції, швидкістю ділових трансакцій тощо.

Таблиця 1 – Трактування поняття «ризик»

Автор	Сутність поняття
А. Дерун [2]	Ризик – це можливість загрози витрат та наявності від’ємних фінансових результатів у майбутньому.
Є. М. Коротков [3]	«Ризик» передбачає втрати, збиток, ймовірність яких пов’язана з наявністю невизначеності (нестачею інформації, її недостовірністю).
І. О. Бланк [4]	Ризик – це результат вибору альтернативного фінансового рішення, що спрямоване на досягнення бажаного цільового ефекту фінансової діяльності з ймовірністю отримання фінансових втрат в результаті невизначеності умов його виконання.

У результаті Законодавчих змін науковці вказують на те, що до традиційних видів ризиків додалися нові:

1) інформаційні ризики, що пов’язані з поширенням комп’ютерних вірусів та спаму, шахрайство із публічною фінансовою звітністю компаній, навмисне спотворення інформації про діяльність компаній в Інтернеті, несанкціонований доступ сторонніх осіб до конфіденційної інформації компаній тощо;

2) господарські ризики, пов’язані з особливостями ведення бізнесу в умовах постіндустріальної економіки, наприклад валютні, інвестиційні, транспортні, бухгалтерські, податкові ризики та ін.

Нині ефективність управління ризиками компанії у цілому залежить як від глибини дослідження кожного окремого виду ризику, так і від осмислення та вивчення взаємозв’язків між різними видами ризиків. В умовах нестабільності економіки та невизначеності умов господарської діяльності компаній та результатів діяльності можна приймати управлінські рішення, розглядаючи лише комплексно наслідки дій економічних ризиків діяльності компаній із законодавчими видами ризиків.

На думку А.Є. Шевельова, наука про управління ризиками, створюючи інструменти управління наявними ризиками, зумовлює виникнення нових видів ризиків. Винайдення нових видів захисту від ризиків, як правило, провокує людей ризикувати більш сміливіше. Віра людини у можливість по-новому управляти ризиками може спонукати її йти на такий ризик, на який за інших умов ніколи б не наважилася [5].

Від достовірності бухгалтерської інформації залежить ефективність управлінських рішень, які визначають безпечні умови функціонування компанії у коротко- та довгостроковій перспективі.

Необхідно застосовувати індивідуальний підхід до розроблення системи бухгалтерської звітності для кожного контролюючого суб’єкта, враховуючи особливості його функціонування та здійснення функцій діяльності. При цьому важливо визначити перелік критеріїв раціональної організації бухгалтерського обліку (рис. 2).

Таким чином інформаційна система достовірної фінансової звітності відіграє роль інформаційного центру для забезпечення економічної безпеки

компанії. Економічна безпека обумовлена характером роботи бухгалтерської служби на підприємстві й якістю облікової інформації.

Рис. 2 – Структура фінансової звітності

Для мінімізації ступеня професійного ризику бухгалтера удосконалено елементи організації бухгалтерського обліку, що дозволяє уникнути небажаних негативних наслідків такого ризику або зменшити їх вплив на фінансові результати та визначає можливість функціонування суб'єкта господарювання у майбутньому:

- професійний підбір персоналу;
- постійний розвиток професійної кваліфікації;
- внутрішній аудит фінансової звітності.

Список використаних джерел:

1. Закон України “Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні”, від 05.10.2017 р. № 2164-VII внесено зміни [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.visnuk.com.ua/uk/news/100006813-zastosuvannya-msfz-rozyasnennya-minfinu>.
2. Дерун І. А. Ідентифікація ризиків в системі бухгалтерського обліку підприємства / І. А. Дерун // Економічний часопис – XXI. – 2016. – № 159(5–6). – С. 97–100.
3. Коротков Є. М. Антикризове управління: підручник / Коротков Є. М. – М. : Інфра-М, 2001. – 432 с.
4. Бланк І. О. Фінансовий менеджмент: навчальний курс / Бланк І. О. – [2-ге вид., перероб. та доп.]. – Київ : Ельга, Ніка–Центр, 2004. – 656 с.

5. Шевельов А.Є., Шевельова О.В. Ризики в бухгалтерському обліку : [навч. посіб.] / А.Є. Шевельов, О.В. Шевельова ; 2-ге вид. – М. : КНОРУС, 2011. – 304 с.

ОСОБЕННОСТИ МОДЕЛЕЙ РАВНОВЕСИЯ РЫНКА КАПИТАЛА

Комар Р. А. ст. препод., Скляр А. С., студ. Харьковского Национального аэрокосмического университета им.М. Е. Жуковского «ХАИ», Харьков

Фондовый рынок (рынок ценных бумаг) - совокупность участников фондового рынка и правоотношений между ними относительно размещения, обращения и учета ценных бумаг и производных (деривативов).

Участники фондового рынка - эмитенты (в том числе иностранные) или лица, выдавшего неэмиссионные ценные бумаги, инвесторы в ценные бумаги, институциональные инвесторы, профессиональные участники фондового рынка, объединения профессиональных участников фондового рынка, в том числе саморегулируемые организации профессиональных участников фондового рынка.

Эмитент - юридическое лицо, в том числе Фонд гарантирования вкладов физических лиц, а также государство в лице уполномоченных им органов государственной власти или международная финансовая организация, которые от своего имени размещают эмиссионные ценные бумаги и берут на себя обязательства по ним перед их владельцами.

Иностранный эмитент - юридическое лицо, созданное в соответствии с законодательством другого государства и осуществляет эмиссию ценных бумаг на территории Украины, или юридическое лицо, ценные бумаги которой зарегистрированы в соответствии с законодательством другого государства и допуск к обращению на территории Украины которых предоставлено Национальной комиссией по ценным бумагам и фондового рынка.

Международные финансовые организации считаются иностранными эмитентами. [1]

Модели фондового рынка - важнейшие модели мирового рынка, характеризующие организацию функционирования и развития национальных фондовых рынков в зависимости от специфики операций коммерческих банков с ценными бумагами корпораций.

Существуют 3 модели фондового рынка, каждой из них характерен свой состав посредников, своя инфраструктура и виды ценных бумаг:

- 1) Небанковская модель (США) - в качестве посредников выступают небанковские компании по ценным бумагам.
- 2) Банковская модель (Германия) - посредниками выступают банки.
- 3) Смешанная модель (Япония) - посредниками являются как банки, так и небанковские компании.

При банковской модели рынка кредитным учреждениям принадлежит главная роль в процессе организации фондовой торговли на бирже. При этом